

33. nedel'a C

*Vám, ktorí sa bojíte môjho mena,
vyjde slnko spravodlivosti,
ktoré má na krídlach uzdravenie. (Mal 3,20)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Malachiáša 3,19-20a

Hľa, blíži sa deň, ktorý planie ako pec a všetci namyslenci a tí, čo páchajú neprávosť, budú ako plevy. Deň, ktorý príde, ich spáli, hovorí Pán zástupov, a nezostane po nich ani koreň ani výhonok. Ale vám, čo sa bojíte môjho mena, vyjde slnko spravodlivosti.

Druhé čítanie

2. list Solúnčanom 3,7-12

Bratia a sestry, viete, ako nás máte napodobňovať. Ved' sme u vás nežili neporiadne, ani sme zadarmo nejedli ničí chlieb, ale dňom i nocou sme ťažko a namáhavo pracovali, aby sme nikomu z vás neboli na ťarchu. Nie že by sme na to nemali právo, ale aby sme vám seba dali za príklad, ako nás máte napodobňovať.

Áno, už vtedy, keď sme boli u vás, sme vám prikázali: "Kto nechce pracovať, nech ani nejede." Počúvame totiž, že niektorí u vás žijú neporiadne, nič nerobia, len tratia čas zbytočnosťami.

Tým, ktorí takto robia, v mene Pána Ježiša Krista dôrazne prikazujeme, aby pokojne pracovali a tak jedli svoj chlieb.

Evanjelium

Lukáš 21,5-19

Keď niektorí hovorili o chráme, že je vyzdobený vzácnymi kameňmi a pamätnými darmi, Ježiš povedal: "Prídu dni, keď z toho, čo vidíte, nezostane kameň na kameni; všetko bude zborené."

Opýtali sa ho: "Učiteľ, kedy to bude a aké bude znamenie, že to už nastáva?" On odpovedal: "Dajte si pozor, aby vás nezviedli. Lebo prídu mnohí a v mojom mene budú hovoriť: 'Ja som to!' a: 'Ten čas je už tu.' Nechodte za nimi. A keď budete počuť o vojnách a vzburách, netraste sa; toto sa musí stať predtým, ale koniec nebude hneď."

Potom im povedal: "Národ povstane proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu. Budú veľké zemetrasenia a na mnohých miestach bude hlad i mor, hrôzy a veľké znamenia na nebi.

Ale pred týmto všetkým vzťahnu na vás ruky a budú vás prenasledovať. Vydajú vás synagógam a uvrhnú do väzenia. Pre moje meno vás budú vláčiť pred kráľov a vladárov. Toto vám bude príležitosťou vydať svedectvo.

Zaumieňte si, že sa nebudete vopred pripravovať, ako sa brániť. Lebo ja vám dám výrečnosť i múdrosť, ktorej vaši protivníci nebudú môcť odolať ani protirečiť.

Budú vás zrádzať aj rodičia, bratia, príbuzní a priatelia a niektorých z vás usmrčia. Všetci vás budú nenávidieť pre moje meno. Ale ani vlas z vašej hlavy sa nestratí. Ak vytrváte, zachránite si život."

Na zamyslenie

Myšlienky o konci sveta, s ktorými sa pravidelne stretávame v čítaniach na konci cirkevného roka, ktoré rozprávajú o súde, katastrofách a konci časov sú tak isto súčasťou nášho života ako aj príjemné, slnečné, teplé a povzbudzujúce momenty. V tomto období roka nás chce biblia povzbudiť k tomu, aby sme sa postavili aj voči temnejším a strach prinášajúcim momentom, aby sme aj vďaka nim rástli, a nie zanikali.

Hlavná myšlienka čítaní nás vyzýva k tomu, aby sme sa nenechali znepokojiť, ovládnuť panikou vyvolanú, spôsobenú hocijakým človekom alebo skupinou! Pretože potom sa staneme otrokmi našich vlastných strachov a bude hroziť to, že sadneme na lep všetkým o sebe vyhlasujúcim prorokom a ich pseudonáboženstvám! Strach môže spôsobiť, zapríčiniť tak ochromenú nečinnosť ako aj skutočnosť nadmerne prehnanej aktivity. Oba extrémny nám potom bránia konať premyslene a rozvážne. Odhalte nečisté mechanizmy a vykonštruované iži tých, ktorí sa pokúšajú vás dostať do svojej závislosti. Nedôverujte taktiež všetkým idylickým a sladkým slovám a taktiež všetkým vedome používaným a strach prinášajúcim zveličovaniam!

Jedno je isté: nikto z nás nevie, kedy a ako príde koniec časov a sveta. Bez potlačovania a bez toho, aby sme prepadli panike, môžeme v tomto svete len vtedy žiť, ak naším základom je vnútorná vyrovnanosť a harmónia. Ide o bdely zdravý rozum, o správny postoj medzi pozornosťou pre znamenia času a budúceho mimo času a priestoru na jednej strane a o dôverné zakorenenie tu a teraz na druhej strane. Takýto postoj je príznačný, charakteristický pre kresťanskú existenciu. Keď sú kresťania realistami, tak potom stoja oboma nohami na zemi a rozvíjajú sa v Duchu evanjelia bez toho, že by sa stávali závislými od pozemských udalostí, či už príjemných alebo nepríjemných, vábivých alebo prinášajúcich ohrozenie. Kresťania neopovrhujú pozemskými vecami, ale dávajú im novú hodnotu, nový a iný význam. Kresťania sú voči nim ľahostajnejší ("indiferentnejší"). Aj keď sa zdá, že vojny, nepokoje a katastrofy tak vo veľkom ako aj v malom osobnom živote otrasú základy, snažia sa kresťania zachovať si a vždy znovu vytvoriť si spojenie k vnútornej nádeji a Božej dôvere.

Odstrašujúce obrazy, obrazy o konci sveta v biblii sú v každom prípade určitou požiadavkou. Nútia nás k tomu, aby sme voči "svetu" priznali, vyznali to, v čom sme skutočne zakorenení a čo nás nesie. Vyžadujú od nás to, aby sme netajili, ale ukázali svojím životom druhým, tomuto svetu to, čo je naším základom, naším nosným fundamentom. Sme povzbudzovaní k tomu, aby sme boli ľuďmi, ktorí vedia zaujať a presadiť jasne orientované stanoviská bez toho, že by sme boli fixovaní v negatívnom základe (alebo tiež v prehnane kladnom základe). A napokon sme pomocou nich pozývaní nebať sa zastať si a obhájiť svoje postoje, keď nás iní zo závidy pre našu jednoznačnosť a presvedčenie budú prenasledovať. S prenasledovaním kresťanov v hocijakej forme (dnes je to už "civilizovanejšie" ako kedysi!) sme často konfrontovaní a to hlavne vtedy, keď máme naozaj odvahu žiť verejne (ale nie militantne) to nepohodlné a burcujúce kresťanstvo.

Na druhej strane žiada Ježiš od nás to, aby sme na základe toho, čo nás nesie, sami povzbudzovali všetkých tých, ktorým hrozí to, že ich zničia ich strachy a panika. Sme to my, ktorých úlohou je zaostriť pohľad nie na to, čo sa deje tu vo svete, ale na nové Božie kráľovstvo, ktoré cez nás a s nami (a vďaka Bohu aj s našimi obmedzenými schopnosťami a naším obmedzeným horizontom) už tu a teraz začína.